

mad ühhe kalso auko peito, ja ollid seäl paigal kunni ó jälle peäle tulli ja neid waenlase taggaaiamisese eest warjas. Kolm ööd ollid mehhed seddawisi pöggeneimas; teine hobbone wássis árra, siis mollemad istusid teise selga; ja kui segi langes, siis piddiwad jalla pöggenema. Te olli wágga mággine ja kaljune, ja nenda kolle, et seält Ma innimesed páwa aiasgi waewaga lábbipeásewad. Zubba waesed hakkasid ka árrawássima ja toidus löppes káest otša; sest se nattoke leib, mis nemmad pöggenedes ollid jure wótnud, olli pea árrasóduud. Alga Jummal olli nendega ja finnitás neid, ja teggi nende waewale otša. Gest neljandamal ööl kuulsid nemmad wenne wáe wahhisoldatide hüüdmist, mis sel korral Esilitiri järwe kálda peäl lewis seisis. Seddawisi said siis need 2 kassakat jälle omma sáawáe jure taggasi, ja wáe peálik, kelle ette neid wídi, kitis neid wágga ja finkis neile ridid, hobbosid ja rahha. Nenda ka sel korral tóeks sai, mis üks wenne-kete wanna sanna ütleb; Wahwa meest Jummal isse juhatab!

4. Kui mullo 23 Jani ku páwal wenne wággi Karši linna tormades árrawoitis, anti Erivanski rüggimentile kásko ühhe kindla alsewi peále hakkada ja sedda árrawótta. Siis üks soldat, selle rüggimendi kúttidest, jooksis keikide eli, joudis üksi waenlase walli liggidale ja olli essimenne walli peále kargama. Zubba mees sirutas kát wálja waenlase lippo pole, kui üks pússi-lood tedda rinnusse oskas, ja temma senna mahha langes. Kui núüd temma seltsi mehhed temmast móda ruttasid, siis húdis weel hinge wakudes: Jummalaga wennad! Wótké lin árra! ja heitis siis hinge. —

5. Ahalkalaki linna karnisoni wággi panni wahwaste meie wásto, egga tahtnud linna mitte káest árraanda. Mullo Janipáwa öse seati siis temma wásto üks patteri ehk kants, ja sured túkkid peále. Kui neist monni hoop sai lastud sanud, siis linna túkkide lastminne waikis pea árra ja Turgid puggesid keldridesse warjule. Meie poolt lasti siis weel pombi kulidega linna peále; ja kui need linna sees löhki aiasid, siis juhtus et monni túk jälle